

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 447
van **JOHAN DANEN**
datum: 11 maart 2020

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Elektriciteitsintensieve bedrijven - Compensatie voor indirecte emissiekosten

De Vlaamse overheid verleent via het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) een subsidie ter compensatie van de indirecte emissiekosten van elektriciteitsintensieve bedrijfstakken. Dat zijn de kosten die elektriciteitsleveranciers betalen voor de aankoop van emissierechten (directe emissiekosten) en die ze doorrekenen in de prijs naar de afnemers (indirecte emissiekosten).

Het Europese emissiehandelssysteem (EU-ETS) verplicht deelnemende ondernemingen een hoeveelheid emissierechten in te leveren die overeenstemt met de hoeveelheid CO₂-equivalent die zij tijdens het voorgaande jaar hebben uitgestoten. De elektriciteitssector kan deze CO₂-kosten doorrekenen in de elektriciteitsprijs. Bijgevolg komt de financiële last van de aankoop van emissierechten terecht bij de verbruikers van die elektriciteit. Met de compensatie indirecte emissiekosten wil de Vlaamse overheid bedrijven - binnen de krijtlijnen van de Europese staatssteunregels - maximaal compenseren voor deze indirecte CO₂-kosten. Vijftien bedrijfstakken komen voor steun in aanmerking. Dat zijn onder andere producenten uit de aluminium-, staal-, kunstmest-, papier- en chemische sector. De Europese Commissie stelde in 2012 staatssteunregels op die de contouren vastleggen voor nationale steunmaatregelen ter compensatie van dit concurrentieel nadeel. Zo mag de steun de kosten niet volledig compenseren en dient de steun af te nemen in de tijd (degressief tot 2020).

Het huidige regeerakkoord stelt dat de compensatieregeling voor indirecte emissies ('indirect carbon leakage') verlengd wordt binnen de mogelijkheden die Europa daarvoor biedt, in afstemming met de energienorm en met middelen uit het Vlaams Klimaatfonds om te vermijden dat energie-intensieve bedrijven Vlaanderen verlaten. Voor de handelsperiode 2021-2030 werd de ETS-richtlijn herzien met daarin ook de nodige aandacht voor het weglekrisico. Voor de nieuwe handelsperiode dient de Europese Commissie ook nieuwe richtsnoeren op te stellen.

1. Kan de minister de meest recente lijst bezorgen, met daarin de bedrijven en de bijbehorende 'carbon leakage'-steunbedragen (aanvraagjaar 2019; emissiejaar 2018)?
2. Heeft de Europese Commissie al een voorstel gedaan i.v.m. de nieuwe richtsnoeren? Wat betekent dit voor de huidige regeling rond de compensatie voor indirecte emissiekosten?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 447 van 11 maart 2020

van **JOHAN DANEN**

1. Voor kosten gemaakt in 2018, het zogenaamde 'emissiejaar' 2018, waarvan de compensatie werd aangevraagd in 2019 werd een totaalbedrag van 35.937.665,61 euro toegekend en uitbetaald. Voor het overzicht van de gesteunde ondernemingen wordt verwezen naar het jaarverslag van het Agentschap Innoveren & Ondernemen dat weldra beschikbaar zal zijn.
2. De Europese Commissie heeft conform de voorziene procedure een ontwerp gepubliceerd met een publieksconsultatie. Alle informatie daarover kunt u terug vinden op https://ec.europa.eu/competition/consultations/2020_ets_stateaid_guidelines/index_en.html. Tegen eind 2020 wordt de definitieve versie van deze richtsnoeren verwacht, om in werking te treden op 1 januari 2021. Pas dan is het mogelijk om met zekerheid te kunnen vaststellen wat de verschillen zullen zijn met de huidige regeling.